

بازسازی تغییرات بارش اکتبر تا می شهر کرمانشاه، طی دوره‌ی ۲۰۱۰-۱۷۰۵ با استفاده از حلقه‌های درختی

قاسم عزیزی - دانشیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

محسن ارسلانی^{*} - دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم‌شناسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

مجتبی یمانی - دانشیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۰۹/۰۵ تأیید نهایی: ۱۳۹۱/۰۱/۱۶

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، بازسازی درازمدت بارش اکتبر - می (۱۹۵۱-۲۰۱۰) شهر کرمانشاه با استفاده از حلقه‌های درختی است. در این پژوهش با استفاده از یک متهی رویش‌سنج، از تعداد ۱۰ درخت بلوط کهنسال مازودار در رویشگاه فربادرس از ارتفاع برابر سینه، نمونه‌برداری انجام شده است. پس از مراحل آماده‌سازی نمونه‌ها در آزمایشگاه با استفاده از دستگاه اندازه‌گیری LINTAB5، پهنه‌ای حلقه‌های درختی با دقیق ۰/۰۱ میلی‌متر از سمت پوست به مغز اندازه‌گیری شد. از آزمون آماری علامت و با کمک نرم‌افزار تخصصی TSAP برای تطابق زمانی نمونه‌ها استفاده شد. سپس برای حذف آثار غیراقليمی از منحنی‌های رویشی، سری زمانی حلقه‌های رویشی با استفاده از نرم‌افزار ARSTAN استانداردسازی شد. با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS، گاہ‌شناسی به‌دست‌آمده از رویشگاه با بارش ماهانه‌ی اکتبر - می (۱۹۵۱-۲۰۱۰) ایستگاه هواشناسی کرمانشاه واسنجی شد. بر اساس روابط و همبستگی‌های به‌دست‌آمده، به‌روش رگرسیون خطی، کار بازسازی انجام شد. بازسازی انجام شده، شامل یک دوره‌ی زمانی ۳۰۵ ساله (۱۷۰۵-۲۰۱۰) می‌باشد. نتایج این بازسازی نشان می‌دهد که قرن هجدهم نسبت به دو قرن دیگر شرایط مرتبط تری داشته است. قرن بیستم نسبت به قرن نوزدهم دارای افزایش جزئی در بارش بوده است. دهه‌ی آخر قرن ۱۸ و دهه‌ی دوم قرن ۱۹ به ترتیب مرتبط‌ترین و خشک‌ترین دهه‌ها در طول دوره‌ی بازسازی هستند. وقوع دوره‌های مرتبط و خشک در طی دوره‌ی بازسازی از نظم زمانی خاصی پیروی نمی‌کند. طول دوره‌ی خشکسالی‌های ضعیف تا بسیار شدید در طی دوره‌ی بازسازی، کمابیش دو ساله است با این حال طولانی‌ترین دوره‌ی خشکسالی به‌مدت ۶ سال در دهه‌ی چهارم قرن ۱۸ رخ داده است. طول دوره‌ی ترسالی‌های رخ داده، بیشتر یک ساله است و طولانی‌ترین دوره‌ی ترسالی در قرن ۲۰ (۱۹۳۷-۴۰) به‌مدت ۴ سال به‌وقوع پیوسته است.

کلیدواژه‌ها: اقلیم‌شناسی درختی، گاہ‌شناسی، بارش اکتبر - می، حلقه‌های درختی، بلوط مازودار، کرمانشاه.

مقدمه

یکی از مهم‌ترین چالش‌های مطالعات اقلیمی در ایران، دسترسی نداشتن به داده‌های اقلیمی مفید و درازمدت است. در ایران شبکه‌ی ایستگاه‌های هواشناسی در سال ۱۹۵۱ پایه‌گذاری شد که افزون بر کوتاه‌بودن دوره‌ی آماری، مشکلات دیگری نیز در این زمینه وجود دارد (عزیزی و روشنی، ۱۳۸۷: ۱۵). برای رفع این مشکل می‌توان به مطالعه‌ی شواهدی پرداخت که آثار اقلیمی را در خود ثبت می‌کند. راههای مختلفی، از جمله حلقه‌های درختی^۱، مرجان‌ها، فسیل‌ها، رسوبات دریاچه‌ای، گرده‌های گیاهی و یخچال‌ها، شواهد ژئومورفولوژیک و... وجود دارند که با کمک آنها می‌توان به مطالعه‌ی اقلیم دیرینه پرداخت. در این راستا، درختان شواهد اقلیمی زنده‌ای هستند که از فاکتورهای محیطی و اقلیمی تاثیر می‌پذیرند و نوع و میزان این تاثیر در بافت‌های آنها مشخص است.

اقلیم عامل مهمی در شکل‌گیری حلقه‌های درختی است؛ اما متغیرهای اقلیمی که مهم‌ترین تاثیر را روی حلقه‌های رویشی دارند، ممکن است در گونه‌ها و رویشگاه‌های مختلف میزان تأثیر متفاوتی داشته باشد (حسین لو^۲ و همکاران، ۱۴۰۰). به طور معمول در اقلیم‌های معتدل، هر درخت سالانه یک حلقه‌ی رویشی به مجموع حلقه‌های خود اضافه می‌کند. حلقه‌های درختی می‌توانند، داده‌های پاتوکلیمایی را سالانه برای مناطق یا دوره‌های زمانی فاقد داده‌ی اقلیمی فراهم کنند (سوارز^۳ و همکاران، ۱۴۰۹).

اقلیم‌شناسی درختی^۴ زیرمجموعه‌ای از علم بوم‌شناسی درختی است که با استفاده از حلقه‌های رویشی تاریخ‌گذاری شده، مطالعه‌ی اقلیم‌های گذشته و حال را ممکن می‌کند (کتل^۵ و شواین‌گروبر^۶، ۱۳۸۱: ۶۷). این روش به دلیل دقّت بالا در تاریخ‌گذاری، دقّت بالای سال به سال و در برداشتن رخدادهای شدید اقلیمی، بهترین روش برای شناسایی تغییرات اقلیمی گذشته است و کمک شایانی برای فهم بهتر تغییرپذیری اقلیم به ما ارائه می‌کند (ارسلانی، ۱۳۹۰).

استان کرمانشاه با واقع شدن در منطقه‌ی زاگرس میانی، به طور عمده تحت تأثیر رژیم بارشی مدیترانه‌ای قرار دارد. نوسان‌های بارش در این منطقه، تأثیر شدیدی بر کشاورزی، منابع آب و دیگر فعالیت‌های مردم برجای می‌گذارد. به‌ویژه در سال‌های پیش، این منطقه خشکسالی‌های شدیدی را تجربه کرده است که خسارات فراوانی برای ساکنان منطقه داشته است. این منطقه دارای پوشش جنگلی به نسبت مناسبی از درختان بلוט است. با مطالعه‌ی حلقه‌های سالانه این درختان، می‌توان درک صحیحی از تغییرات بارش منطقه به دست آورد (ارسلانی، ۱۳۹۰). طی^۷ دهه‌های گذشته با استفاده از شواهد اقلیمی مختلفی همچون گرده‌ها^۷، رسوبات دریاچه‌ای و بقایای جانوری، تغییرات اقلیمی ایران در دوره‌های مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است. در این زمینه می‌توان به پژوهش‌های انجام شده نوراللهی (۱۳۸۸) و ابوطالبی (۱۳۸۸) در زمینه‌ی مطالعه‌ی تغییرات اقلیمی در دوره‌ی پلئیستوسن تا هولوسن با استفاده از تحلیل‌های ایزوتوپی اشاره

1. Tree-Rings
2. Hsin Lo
3. Suarez
4. Dendroclimatology
5. Kaenell
6. Schweingruber
7. Pollen

کرد. با این حال، در ایران هنوز مطالعه‌ی برجسته‌ای در زمینه‌ی بازسازی^۱ متغیرهای اقلیمی با استفاده از حلقه‌های درختی انجام نگرفته است.

در کارهای انجام شده پورطهماسی و همکاران (۱۳۸۷)، پورسرتیپ (۱۳۸۸)، نجفی و همکاران (۱۳۸۹)، رمضانی گورابی و شیرزاد (۱۳۸۸)، امیرچخماقی و همکاران (۱۳۸۹)، بالاپور و همکاران (۱۳۸۹) و کرمزاده و همکاران (۱۳۹۰)، به‌طور عمده به بررسی رابطه بین اقلیم و رویش پرداخته شده و در این موارد، کار بازسازی اقلیم با استفاده از حلقه‌های درختی انجام نشده است.

ارسلانی (۱۳۹۰) در پایان‌نامه کارشناسی ارشد خود، تغییرات دما و بارش زاگرس میانی را با استفاده از حلقه‌های درختی بلوط طی ۳۰۰ سال گذشته (۱۷۰۵-۲۰۱۰) بازسازی کرد. نتایج ایشان نشان داد که بارش قرن ۲۰ نسبت به بلندمدت کاهش داشته و بر عکس دمای حداکثر سالانه در این قرن نسبت به چند سده‌ی گذشته، افزایش چشمگیری داشته است. جان اسپر^۲ و همکاران (۲۰۰۲) با استفاده از حلقه‌های درختی به بازسازی سال‌های اقلیمی حدی در غرب آسیا مرکزی پرداختند. آنها سال‌های حدی مثبت و منفی را تا سال ۱۴۲۷ میلادی برای شمال‌غرب قره‌قروم در پاکستان و تیان‌شان جنوبی در قرقیزستان بازسازی کردند. ویلسون و همکاران (۲۰۰۵) بارش بهار - تابستان را از روی پهنه‌ی حلقه‌ی درختان صنوبر نروژی و الوارهای باستانی منطقه‌ی جنگلی باواریا در آلمان برای یک دوره‌ی ۵۲۰ ساله بازسازی کردند. آنها با استفاده از داده‌ی میانگین بارش سالانه در یک دوره‌ی آماری مشترک ۸۲ ساله (۱۹۱۳-۱۹۹۵)، ضمن تعیین دوره‌های مرطوب و خشک، به این نتیجه رسیدند که قرن ۲۰ نسبت به چهار قرن گذشته شرایط مرطوب‌تری را سپری کرده است. توچان^۳ و همکاران (۲۰۰۷) بارش می - ژوئن جنوب‌غربی آناتولی ترکیه را در ۹۰۰ سال اخیر با استفاده از حلقه‌های رویشی درختان صنوبر بازسازی کردند. نتایج آنها نشان داد که سال‌های ۱۵۸۷ تا ۱۵۱۸ با استفاده از حلقه‌های رویشی درختان صنوبر بازسازی کردند. توچان و همکاران (۲۰۰۸) بارش شمال‌غرب تونس را مرطوب‌ترین و ۱۱۹۵ تا ۱۲۶۴ خشک‌ترین وضعیت را داشته است. توچان و همکاران (۲۰۰۸) بارش شمال‌غرب تونس را در یک دوره‌ی ۲۳۲ ساله با استفاده از حلقه‌های رویشی درختان کاج بازسازی کردند. نتایج آنها نشان داد که طولانی‌ترین خشکسالی در قرن ۱۹ به مدت دو سال رخ داده است. لیو^۴ و همکاران (۲۰۱۰) بارش سالانه‌ی جنوب مرکزی تبت را از سال ۱۴۸۰ با استفاده از حلقه‌های درختی بازسازی کردند. آنها توانستند دوره‌های ترسالی و خشکسالی منطقه را طی دوره‌ی بیان شده بازسازی کنند. کوسه^۵ و همکاران (۲۰۱۱) با استفاده از حلقه‌های درختی کاج، بارش می - ژوئن را برای برای غرب آناتولی بازسازی کردند. آنها با استفاده از ۱۷ گاهشناصی جایگاهی^۶ و به کارگیری داده‌های دما و بارش ماهانه، دوره‌های خشک و مرطوب را به همراه خشک‌ترین و مرطوب‌ترین سال‌ها برای منطقه بازسازی کردند. گروایس^۷ (۲۰۰۶) با استفاده از حلقه‌های درختی بلوط، سه قرن بارش را برای نواحی کوهستانی کالیفرنیای جنوبی بازسازی کرد. نتایج نشان

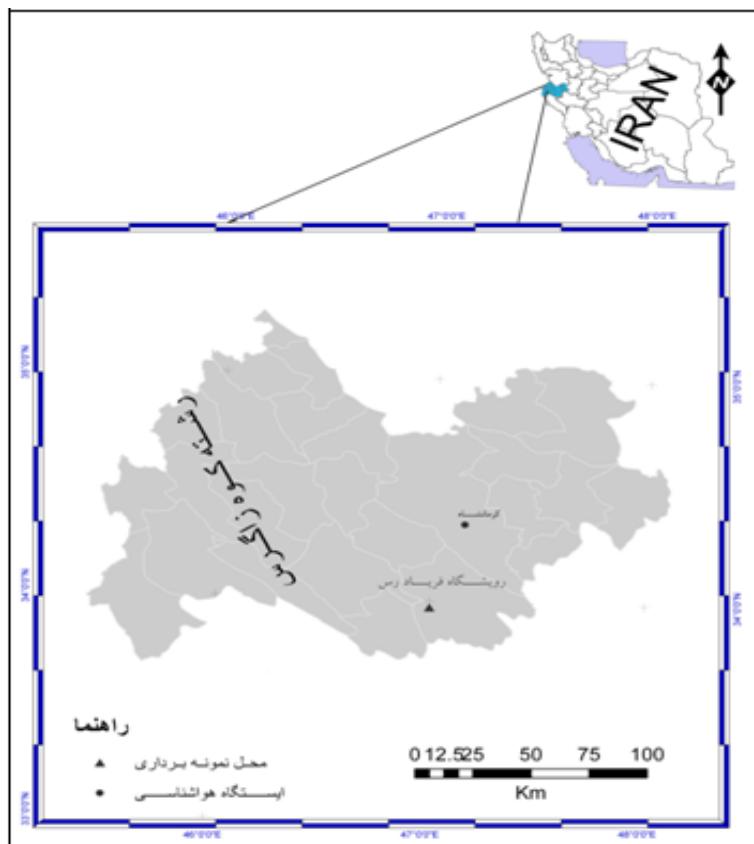
-
1. Reconstruction
 2. Esper
 3. Touchan
 4. Liu
 5. Kose
 6. Site Chronology
 7. Gervais

داد که حلقه‌های سالانه با بارش دوره‌ی زمانی دسامبر - آوریل دارای رابطه‌ی معناداری هستند. همچنین مشخص شد که تکرار دوره‌های مرطوب و خشک در قرن ۲۰ از نظم زمانی خاصی پیروی نکرده است. لیو و همکاران (۲۰۰۹) با استفاده از حلقه‌های درختی کاج در منطقه‌ی هایلار مغولستان، بارش جولای سال قبل از رویش تا ژوئن سال رویشی جاری را بازسازی کردند. نتایج آنها نشان داد که بارش طی ۱۳۹ سال گذشته نوسان داشته است. همچنین آنها مشخص کردند که رخدادهای خشک، در حال کاهش و رخدادهای مرطوب رو به افزایش هستند.

بارش سالانه‌ی منطقه‌ی مورد مطالعه، بر اثر تأثیر پذیرفتن از رژیم بارشی مدیترانه‌ای، به طور عمده در ماههای اکتبر تا می روی می‌دهد. بنابراین در این مقاله تلاش می‌شود، بارش دوره‌ی زمانی مذکور مورد بازسازی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

برای انجام این پژوهش از داده‌ی بارش ماهانه‌ی ایستگاه هواشناسی کرمانشاه با دوره‌ی آماری ۶۰ ساله (۱۹۵۱-۲۰۱۰) استفاده شد. پس از همگنسازی داده‌ها، بارش ماهانه‌ی دوره‌ی زمانی اکتبر-می با گاهشناصی به دست آمده از رویشگاه فریادرس واسنجی^۱ شد. شکل شماره‌ی ۱ موقعیت جغرافیایی منطقه‌ی مورد مطالعه را نشان می‌دهد.

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه‌ی مورد مطالعه

انتخاب درخت، آماده‌سازی نمونه‌ها، اندازه‌گیری

در این پژوهش برای بازسازی بارش دوره‌ی زمانی اکتبر-می استان کرمانشاه، رویشگاه فریدرس که یکی از بزرگترین رویشگاه‌های گونه‌ی درختی بلوط مازودار^۱ در غرب کشور است، برای نمونه‌برداری^۲ انتخاب شد. در این رویشگاه، از بین درختان بلوط کهن سرپا و سالم با معیارهای همچون، عدم پیچ خوردنگی تن، عدم سرشاخه‌زنی، تقارن تاج‌پوشش، حداقل تاج‌پوشش و عدم زخم خوردنگی و سوختگی روی تن، به صورت گزینشی از ده درخت نمونه‌برداری انجام شد. از هر درخت، دو نمونه با استفاده از یک متّه‌ی رویش‌سنجد سونتو^۳، مخصوص درختان سخت‌چوب از ارتفاع برابر سینه (۱/۳ متر) در جهت‌های مختلف برداشت شد. بعد از استخراج هر نمونه، حفره‌ی ایجاد شده در تنی درخت با استفاده از چسب با غبانی مسدود شد تا از آسیب رسیدن به درخت جلوگیری شود.

نمونه‌های برداشت شده برای انتقال به آزمایشگاه روی نگه‌دارنده‌های چوبی تثبیت شدند. در هنگام نمونه‌برداری، نمونه‌هایی که چار شکستگی شدند با استفاده از نوار چسب کنار هم قرار گرفتند تا زمان اندازه‌گیری مشکلی به وجود نیاید. نمونه‌های برداشت شده در معرض هوای آزاد قرار گرفتند تا با دمای محیط، خشک شده و از کپک‌زدن احتمالی آنها جلوگیری شود. در آزمایشگاه برای وضوح بیشتر حلقه‌های رویشی، ابتدا سطح نمونه‌ها اندکی مرطوب شد، سپس با استفاده از اسکالپل، لایه‌ی بسیار نازکی از سطح نمونه‌ها از سمت پوست به مغز با دقّت برداشته شد. در مواری که تشخیص حلقه‌های سالانه مشکل بود، مقداری گچ تحریر روی قسمت مورد نظر کشیده شد تا وضوح بیشتری داشته باشد.

پیش از آغاز اندازه‌گیری با استفاده از دوربین دستگاه اندازه‌گیری LINTAB حلقه‌های سالانه از سمت پوست به مغز شمارش و در ردیف‌های دهتایی علامت‌گذاری شدند. این کار سبب می‌شود تا هنگام تطابق زمانی، در صورت خطا در اندازه‌گیری، حلقه‌ی مورد نظر را به سهولت بتوان پیدا کرد (شواین گروب، ۱۹۸۸). کار اندازه‌گیری پهنانی حلقه‌های سالانه‌ی نمونه‌ها با استفاده از دستگاه اندازه‌گیری LINTAB5 که مجهز به نرم‌افزار تخصصی TSAP است با دقّت ۱/۰ میلی‌متر از سمت پوست به مغز انجام شد.

تطابق زمانی، استانداردسازی، واسنجی و بازسازی

بعد از اندازه‌گیری دو نمونه از هر درخت، تطابق زمانی^۴ آنها با استفاده از آماره‌های GLK، GSL و t استیوونت نرم‌افزار^۵ TSAP به انجام رسید. هرچه مقدار عددی این آماره‌ها بیشتر باشد، نشان از هماهنگی بیشتر بین منحنی‌های رویشی درختان هر رویشگاه است.

در برخی از نمونه‌ها که تطابق زمانی مناسبی نداشتند با مشخص کردن حلقه‌ی مورد نظر، دوباره اندازه‌گیری

1. Quercus Infectoria

2. Sampling

3. Suunto Increment Borer

4. Cross dating

5. Tree Station Analyze program

اصلاحی به عمل آمد. این فرایند برای سری زمانی درختان نیز انجام شده است.

هر درخت در سنین اوّلیّه‌ی رشد خود، حلقه‌های رویشی پهنه‌تری را تولید می‌کند و نباید تصوّر شود که شکل‌گیری این حلقه‌ها تحت تأثیر اقلیم بوده است. بنابراین برای حذف گرایش‌های غیراقلیمی، کار استانداردسازی^۱ حلقه‌های رویشی با کمک نرم‌افزار ARSTAN^۲ (کوک، ۱۹۸۵) انجام گرفت. کار استانداردسازی با توجه به طول نمونه‌ها با استفاده از منحنی برآشش شده‌ی چندجمله‌ای^۳ با وزن پالایشی ۳۰ سال محاسبه شد. از بین چهار گاهشناصی ساخته شده به‌وسیله‌ی نرم‌افزار مذکور، گاهشناصی باقیمانده (RES)^۴ به کار گرفته شد. این گاهشناصی سیگنال‌های بسیار ضعیف را به‌خوبی در سری زمانی حلقه‌های رویشی حفظ می‌کند و برای مطالعات اقلیم‌شناسی درختی شرایط مناسب‌تری دارد (کوک، ۱۹۸۵).

همچنین میانگین حساسیّت^۵ (MS) و نسبت سیگنال به اغتشاش^۶ (S/N) نمونه‌های برداشت‌شده با استفاده از روابط روابط روابط شماره‌ی ۱، ۲ و ۳ محاسبه شد (فریتس، ۱۹۷۶). میانگین حساسیّت، درواقع سنجشی از تفاوت‌های نسبی در پهنه‌ها، بین حلقه‌های مجاور است (پورطهماسی، ۱۳۸۷: ۳۳۱).

$$S_{i+1} = \frac{(X_{i+1} - X_i) \times 2}{(X_{i+1} + X_i)} \quad \text{رابطه‌ی (۱)}$$

$$MS = \frac{\sum_{i=1}^{n-1} |S_i + 1|}{n - 1} \quad \text{رابطه‌ی (۲)}$$

که در آن:

S_i : حساسیّت حلقه‌ی سالانه متعلق به سال i ؛

MS : میانگین حساسیّت یک نمونه؛

X_i : پهنه‌ای حلقه‌ی رویشی در سال i است.

در مطالعات اقلیم‌شناسی درختی، اثر اقلیم به عنوان عامل اصلی^۷ و عوامل غیراقلیمی که بر پهنه‌ای حلقه‌های رویش اثر می‌گذارند، عامل اختلال^۸ شمرده می‌شوند. هرچه نسبت عامل اصلی به عامل اختلال (با نشانه‌گذاری S/N یا SNR) بیشتر باشد، نشان می‌دهد که سری زمانی حلقه‌های رویشی ما بیشتر تحت تأثیر اقلیم قرار دارد. در واقع می‌توان با نمونه‌برداری از درختان متعدد و استانداردسازی سن، نسبت بیشتری از S/N به دست آورد.

$$SNR = N\bar{r} / (1 - \bar{r}) \quad \text{رابطه‌ی (۳)}$$

1. Standardization
2. Autoregressive Standardization
3. Cubic smoothing spline
4. Residual chronology
5. Mean Sensitivity
6. Signal to Noise Ratio
7. Signal
8. Noise

$\text{SNR} = \text{نسبت سیگنال به اغتشاش؛}$

$\bar{r} = \text{میانگین همبستگی بین درختان؛}$

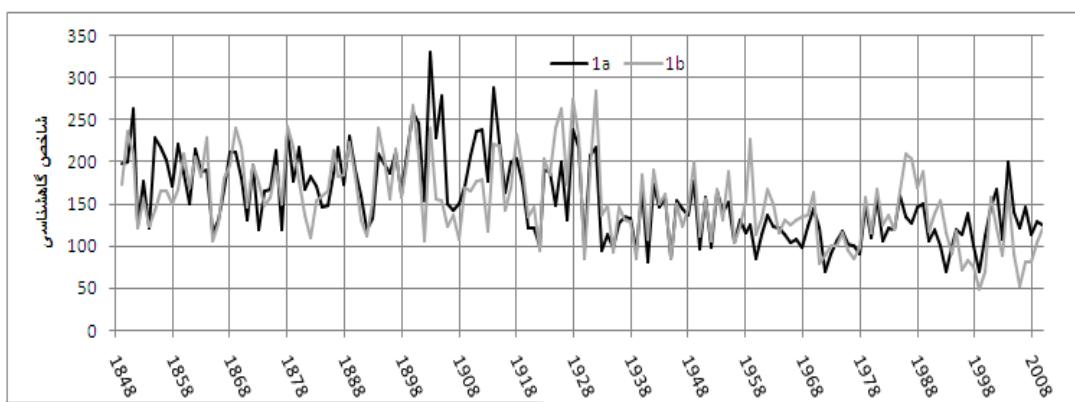
$N = \text{تعداد درختان.}$

در مرحله‌ی واسنجی با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS، به بررسی همبستگی و رابطه بین گاهشناصی باقی‌مانده از رویشگاه با متغیر اقلیمی بارش ماهانه‌ی دوره‌ی زمانی اکتبر-می پرداخته شد. همچنین برای بررسی اثر رخدادهای اقلیمی حدّی، رخدادهای اقلیمی النینو و لانینو گذشته با گاهشناصی به دست‌آمده مقایسه شدند.

پس از پیدا کردن همبستگی معنادار بین سری زمانی حلقه‌های رویشی با بارش ماهانه‌ی ماههای اکتبر تا می و مجموع بارش دوره‌ی زمانی اکتبر-می، کار بازسازی بارش در دوره‌ی مذکور با استفاده از روش رگرسیونی خطی به انجام رسید. درنهایت، شاخص Z برای مشخص کردن ترسالی‌ها و خشکسالی‌های بازسازی شده به کار گرفته شد.

یافته‌های تحقیق

نمونه‌های برداشت شده از هر درخت در این رویشگاه از تطابق زمانی مناسبی برخوردار بودند. در شکل شماره‌ی ۲ وضعیت تطابق زمانی دو نمونه از یک درخت مشاهده می‌شود.

شکل ۲. منحنی رویشی دو نمونه از یک درخت، پس از تطابق زمانی در رویشگاه فریدرس کرمانشاه

با میانگین‌گیری از دو نمونه‌ی برداشت شده از یک درخت و به دست آمدن منحنی‌های رویشی درختان، مشخص شد که تمامی درختان انتخاب شده در این رویشگاه از بالاترین میزان تطابق و همبستگی با هم برخوردارند. جدول شماره‌ی ۱، ماتریس تقابل زمانی درختان را در رویشگاه فریدرس نشان می‌دهد. عدد اول از سمت چپ در هر ستون مقدار آماره حاصل از آزمون علامت (GLK) را نشان می‌دهد. علامت ستاره نشان‌دهنده معناداری آن در سطوح مختلف است. عدد بعدی حاصل آزمون t استیودنت است که منحنی‌های رویشی را با هم مقایسه می‌کند. نتایج این آماره‌ها نشان می‌دهد که درختان این رویشگاه دارای تطابق بالا و الگوی رویشی یکسانی هستند.

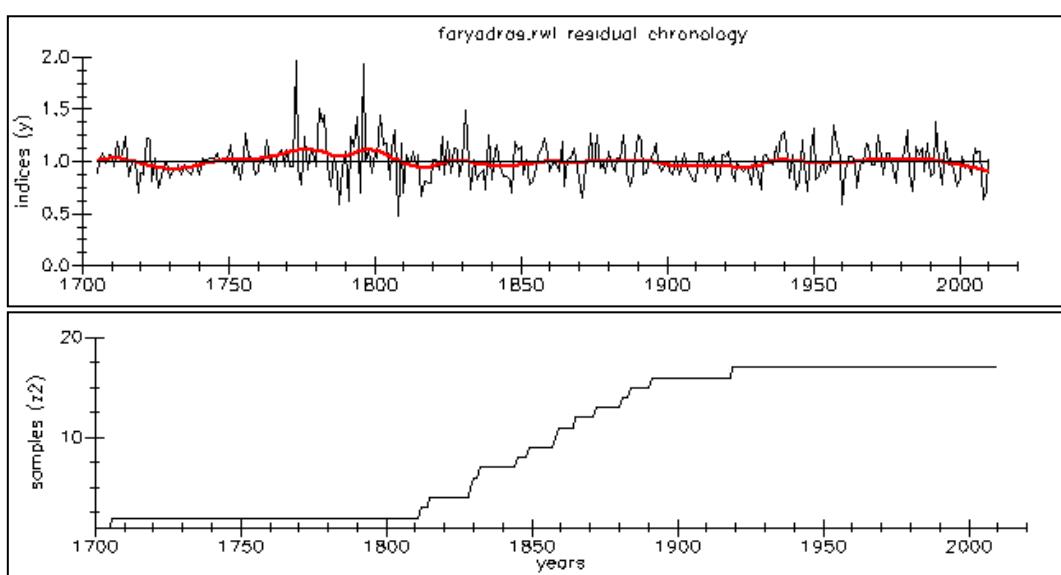
جدول ۱. ماتریس تقابل زمانی درختان در رویشگاه فریادرس کرمانشاه

درخت ۱۰	درخت ۹	درخت ۸	درخت ۷	درخت ۶	درخت ۵	درخت ۴	درخت ۳	درخت ۲	درخت ۱
۶۱***۴/۶	۶۱***۵/۱	۶۴***۲/۱	۵۸*۴/۳	۶۱***۲/۱	۶۰**۳/۱	۶۴***۲/۶	۶۲**۳/۶	۶۵***۱	درخت ۱
۶۴**۳/۸	۵۹*۲/۸	۶۰*۴/۳	۶۶***۳/۷	۷۵***۴/۳	۶۲**۶/۴	۶۸***۶/۳	۶۷***۵/۳	درخت ۲	
۶۰**۲/۴	۶۲***۴/۸	۵۶۵/۴	۶۵***۸/۷	۵۹*۲/۹	۶۰**۹/۱	۶۴***۱۰/۴			درخت ۳
۶۹***۳/۸	۶۵***۴/۸	۵۷*۴/۲	۶۵***۸	۷۱***۷/۳	۵۹*۱۱/۱				درخت ۴
۵۶۳/۷	۵۴۳/۴	۵۳۴/۴	۵۳۸	۵۸*۴/۲					درخت ۵
۶۷***۲/۷	۶۱*۴/۵	۶۱**۳/۹	۶۴***۳/۹						درخت ۶
۶۱**۳/۲	۶۶***۶/۲	۶۲**۵/۹							درخت ۷
۶۵***۲/۵	۶۳**۳/۳								درخت ۸
۶۰*۱/۵									درخت ۹

* معناداری در سطح ۱۰ درصد، ** معناداری در سطح ۵ درصد و *** معناداری در سطح ۱ درصد

گاهشناصی رویشگاه فریادرس

با استانداردسازی سری زمانی حلقه‌های رویشی به وسیله‌ی نرم‌افزار ARSTAN، آثار غیراقلیمی از گاهشناصی حذف شدند. شکل شماره‌ی ۳، گاهشناصی باقی‌مانده (RES) را به همراه تعداد نمونه‌های استفاده شده در رویشگاه فریادرس نشان می‌دهد. شاخص گاهشناصی رویشگاه فریادرس نشان می‌دهد که در اوایل قرن هجدهم از میزان رویش درختان کاسته شده است، در حالی که در اواخر این قرن بر میزان رویش درختان افزوده شده است. بیشترین و کمترین میزان رویش درختان در این رویشگاه، به ترتیب در سال‌های ۱۷۷۳ و ۱۸۰۸ انجام شده است. همچنین شاخص گاهشناصی نشان می‌دهد که در فاصله‌ی زمانی ۱۸۹۵-۱۹۳۵ رویش سالانه‌ی درختان در این رویشگاه کاهش داشته است. در دهه‌های اخیر نیز شاخص گاهشناصی نشان‌دهنده‌ی کاهش در میزان رویش سالانه‌ی درختان است.

شکل ۳. گاهشناصی باقی‌مانده (RES) رویشگاه فریادرس

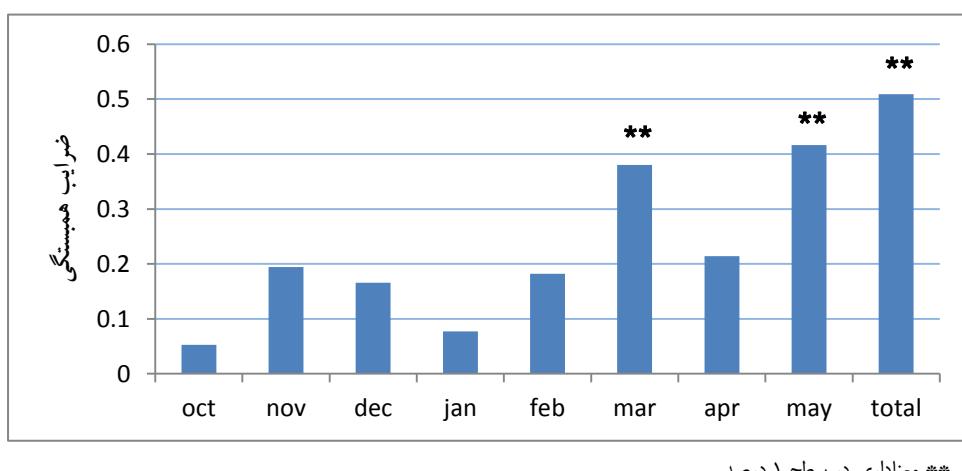
طول گاهشناصی به دست آمده برای رویشگاه کرمانشاه (فریادرس) ۳۰۵ سال است. در واقع، این گاهشناصی تا کنون طولانی‌ترین گاهشناصی محاسبه شده برای غرب کشور است. حداقل سن درختان در این رویشگاه ۱۲۰ سال و میانگین سنی درختان ۱۷۶ سال است. جدول شماره‌ی ۲ ویژگی‌های گاهشناصی رویشگاه فریادرس را نشان می‌دهد. نسبت سیگنال به اختشاش درختان این رویشگاه نشان می‌دهد که متغیرهای اقلیمی بیشترین تأثیر را در شکل‌گیری حلقه‌های سالانه دارند.

جدول ۲. ویژگی‌های گاهشناصی رویشگاه فریادرس

نسبت سیگنال به اختشاش	میانگین حساسیت	طول گاهشناصی	سال پایان گاهشناصی	سال آغاز گاهشناصی	ارتفاع به متر	تعداد نمونه	تعداد درخت	نوع درخت	محل نمونه‌برداری
۱۰/۲	۰/۲۵۰۵	۳۰۵	۲۰۱۰	۱۷۰۵	۱۳۰۰	۱۹	۱۰	مازودار	فریادرس

همبستگی گاهشناصی رویشگاه فریادرس با بارش اکتبر- می

به طور معمول در رویشگاه فریادرس، فصل رویش درختان در ماه آوریل آغاز می‌شود. با توجه به اینکه منطقه‌ی مورد مطالعه تحت تأثیر رژیم بارشی مدیترانه‌ای قرار دارد، بارش‌ها به طور معمول در یک دوره‌ی زمانی هشت‌ماهه (اکتبر تا مارس در فصل قبل از رویش و آوریل - می در فصل رویش) به‌وقوع می‌پیوندد. شکل شماره‌ی ۴ میزان ضرایب همبستگی بارش اکتبر تا می ایستگاه کرمانشاه را با شاخص گاهشناصی نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، بارش اکتبر- می در تمام ماه‌ها همبستگی مثبتی با گاهشناصی رویشگاه فریادرس دارد. بین بارش ماه مارس و می همبستگی مثبت و معناداری در سطح ۰/۰۱ با گاهشناصی رویشگاه فریادرس وجود دارد. همچنین بین مجموع بارش اکتبر- می با گاهشناصی به دست آمده از این رویشگاه، همبستگی معناداری در سطح ۱ درصد برقرار است.

شکل ۴. نمودار رابطه‌ی بارش اکتبر - می با گاهشناصی رویشگاه فریادرس

همبستگی گاہشناسی با مجموع بارش اکتبر - مارس و آوریل - می

در رویشگاه فریادرس بارش در فصل رویش و ماههای قبل از آن دارای همبستگی مثبت و معناداری با رویش سالانه درختان است. بارش شش ماههای پیش از رویش (اکتبر- مارس)، نسبت به بارش ماههای فصل رویش (آوریل - می) تأثیر بیشتری روی رویش درختان در این رویشگاه دارد که این امر نشان‌دهنده نقش ذخیره‌ی بارش در داخل خاک و استفاده‌ی آن توسط درخت در فصل رویشی است. جدول شماره‌ی ۳ رابطه‌ی بارش در ماههای فصل رویش و قبل از آن را با گاہشناسی رویشگاه فریادرس نشان می‌دهد.

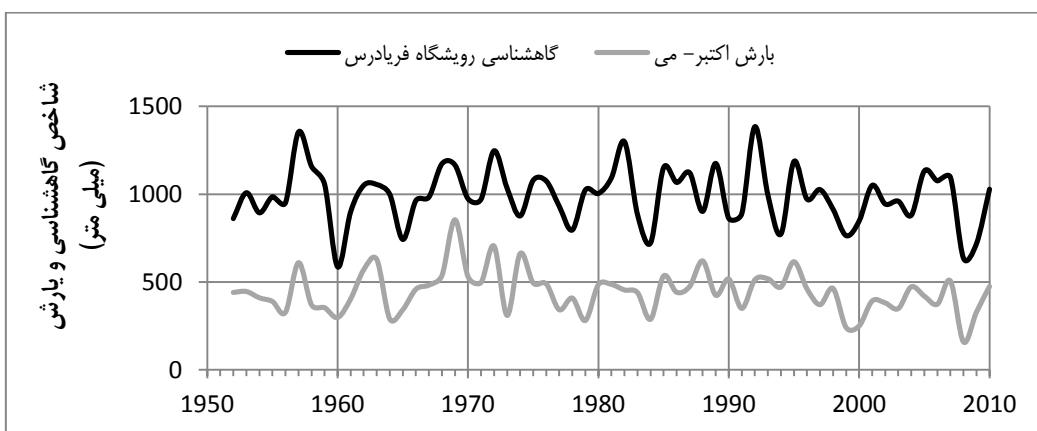
جدول ۳. همبستگی مجموع بارش اکتبر - مارس و آوریل - می با گاہشناسی رویشگاه فریادرس

Correlations

		OctMar	AprMay	Chronology
OctMar	Pearson Correlation	1.000	.117	.400**
	Sig. (2-tailed)		.378	.002
	N	59.000	59	59
AprMay	Pearson Correlation	.117	1.000	.363**
	Sig. (2-tailed)	.378		.005
	N	59	59.000	59
Chronology	Pearson Correlation	.400**	.363**	1.000
	Sig. (2-tailed)	.002	.005	
	N	59	59	59.000

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

شكل شماره‌ی ۵، روند خطی بارش اکتبر - می را با گاہشناسی رویشگاه فریادرس نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، مجموع بارش اکتبر - می رابطه‌ی مستقیمی با رویش درختان در این رویشگاه دارد. به بیانی دیگر، در این رویشگاه در ترسالی‌ها، درختان حلقه‌های سالانه‌ی ضخیم‌تری ایجاد کرده‌اند و بر عکس در سال‌های خشک، رویش سالانه‌ی درختان دچار تنفس شده و حلقه‌های نازک‌تری شکل گرفته است. در برخی از سال‌های دهه‌ی ۱۹۸۰ بین شاخص گاہشناسی و بارش اکتبر - می، تطابق مناسبی وجود ندارد. با توجه به وقوع جنگ تحمیلی ایران و عراق در این دوره‌ی زمانی، گمان می‌رود که رویش درختان تحت تأثیر فعالیت‌های ناشی از جنگ قرار داشته است. جلیل‌پور (۲۰۰۴) نیز به این نتیجه رسیده است که بر اثر آلودگی ناشی از جنگ خلیج فارس، رویش درختان دچار تنفس شده است. در سال‌های اخیر نیز بر اثر وقوع خشکسالی‌های شدید، به طور چشمگیری از میزان رویش درختان کاسته شده است.

شکل ۵. مقایسه‌ی روند خطی بارش اکتبر - می با گاهشناسی رویشگاه فریدرس

همان گونه که در جدول شماره‌ی ۴ مشاهده می‌شود، ضریب دوربین واتسون با توجه به تعداد داده‌ها و متغیرهای به کاررفته، نشان‌دهنده‌ی عدم خودهمبستگی بین جمله‌های اخلال است. همچنین با توجه به مقدار معناداری مدل (کمتر از ۰/۰۵) صحّت این مدل مورد تأیید است.

جدول ۴. ویژگی‌های مدل رگرسیون بارش اکتبر - می با گاهشناسی رویشگاه فریدرس

Model Summary ^b					
Mode	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.509 ^a	.259	.246	140.680	2.248

a. Predictors: (Constant), OctMayTOTAL
b. Dependent Variable: FaryadrasChronology

ANOVA ^b					
Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 394826.326	1	394826.326	19.950	.000 ^a
	Residual 1128072.216	57	19790.741		
	Total 1522898.542	58			

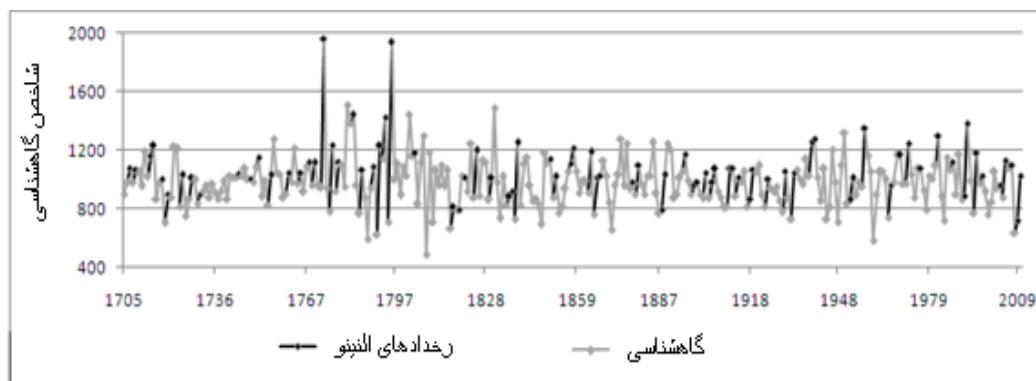
a. Predictors: (Constant), OctMayTOTAL
b. Dependent Variable: FaryadrasChronology

Coefficients ^a					
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1	(Constant) 698.324	67.943		10.278	.000
	OctMayTOTAL .663	.148	.509	4.467	.000

a. Dependent Variable: FaryadrasChronology

رابطه‌ی گاهشناصی رویشگاه فریادرس با سال‌های النینو و لانینو

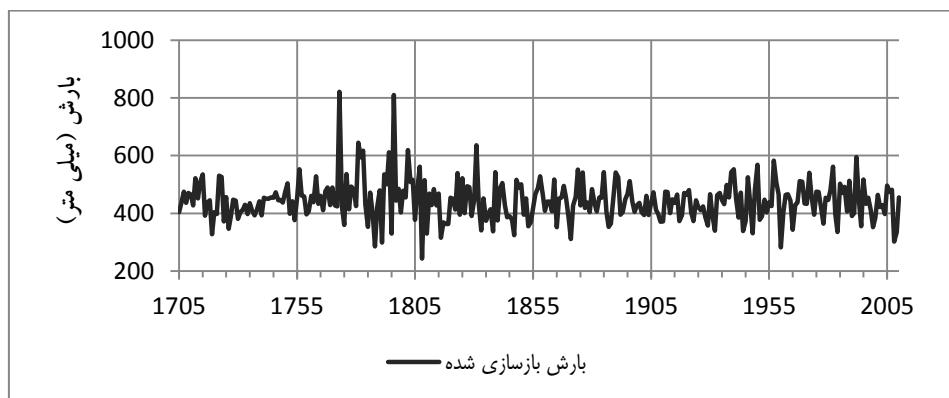
مطالعات مختلفی که تا کنون انجام شده نشان داده است که رخداد اقلیمی النینو و لانینو به‌شکل پیوند از دور، روی اقلیم ایران اثر می‌گذارند و همچنین مشخص شده که سال‌های النینو، موجب وقوع ترسالی و سال‌های لانینو، موجب وقوع خشکسالی در ایران می‌شوند (خوش اخلاق، ۱۳۷۷؛ عزیزی، ۱۳۷۹). از مقایسه‌ی رخدادهای النینو و لانینو گذشته (سایت NOAA) با گاهشناصی رویشگاه فریادرس، مشخص شد سال‌هایی که النینو رخ داده است، به‌واسطه‌ی افزایش در میزان بارش، تأثیر مثبتی بر رویش درختان در این رویشگاه داشته است. شکل شماره‌ی ۶ رابطه‌ی سال‌های النینوی اثرباره از قرن ۱۸ تا اوایل قرن ۲۱ را با گاهشناصی رویشگاه فریادرس نشان می‌دهد. اثر دو النینوی بزرگ قرن ۲۰؛ یعنی النینوی سال ۱۹۹۷ و ۱۹۸۲ نیز با کمک گاهشناصی رویشگاه فریادرس به‌خوبی دیده می‌شود. بیشترین میزان رویش سالانه درختان در رویشگاه فریادرس در سال‌های ۱۷۶۷-۶۸ و ۱۷۷۳ شکل گرفته که در این سال‌ها نیز رخدادهای النینو به‌وقوع پیوسته‌اند. همچنین در سال‌های ۱۸۷۴-۵، ۱۸۷۹، ۱۸۸۶-۷، ۱۸۹۲-۳، ۱۹۰۴-۵، ۱۹۰۹-۱۰، ۱۹۱۵، ۱۹۱۷-۱۸، ۱۹۲۵، ۱۹۲۸-۲۹، ۱۹۵۱، ۱۹۵۴-۵۶، ۱۹۶۵، ۱۹۷۰-۷۱، ۱۹۷۴، ۱۹۸۸، ۱۹۸۴ و ۱۹۹۶ پدیده‌ی لانینو به‌وقوع پیوسته که درختان در این سال‌ها نیز حلقه‌های سالانه‌ی نازک‌تری را تشکیل داده‌اند.

شکل ۶. رابطه‌ی سال‌های النینو با گاهشناصی رویشگاه فریادرس

بازسازی بارش

پس از مراحل استانداردسازی و واسنجی گاهشناصی به‌دست آمده از رویشگاه فریادرس، بازسازی بارش اکتبر - می استان کرمانشاه از روی گاهشناصی مذکور به‌مدت سه قرن انجام گرفت. نتایج این بازسازی نشان می‌دهد که طی سه قرن گذشته، قرن هجدهم مرطوب‌ترین شرایط را داشته است. در قرن بیستم نسبت به قرن نوزدهم بارش افزایش جزئی داشته است. شکل شماره‌ی ۷ منحنی بارش بازسازی شده‌ی دوره‌ی زمانی اکتبر - می را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، وقوع دوره‌های مرطوب و خشک از نظم زمانی خاصی پیروی نمی‌کند.

شکل ۷. منحنی پارنس بازسازی شده‌ی دوره‌ی زمانی اکتبر - می استان کرمانشاه

نسبت به میانگین درازمدت پارش، دهه‌های مرطوب و خشک به تفکیک در جدول شماره‌ی ۵ نشان داده شده است.

همان گونه که مشاهده می‌شود، قرن ۱۸ کمترین دهه‌های خشک را داشته است. همچنین در اواخر قرن ۲۰ و اوایل قرن ۲۱ در دوره‌ی بازسازی شده، بارش به گونه‌ی چشمگیری کاهش پیدا کرده است. دهه‌ی آخر قرن ۱۸ و دهه‌ی دوم قرن ۱۹ به ترتیب مرطوب‌ترین و خشک‌ترین دهه‌ها در طول دوره‌ی بازسازی در منطقه‌ی مورد مطالعه هستند.

جدول ۵. تفکیک دهه‌های مرطوب و خشک بر اساس داده‌های پارش بازسازی شده

دوره‌های بازسازی	دهه‌های مرطوب	دهه‌های خشک
قرن ۱۸	۱۷۹۰، ۱۷۸۰، ۱۷۷۰، ۱۷۶۰، ۱۷۵۰، ۱۷۴۰، ۱۷۳۰ و ۱۷۲۰	۱۷۱۰ و ۱۷۲۰ و ۱۷۳۰
قرن ۱۹	۱۸۰۰، ۱۸۱۰، ۱۸۲۰، ۱۸۳۰، ۱۸۴۰، ۱۸۵۰ و ۱۸۶۰	۱۸۸۰ و ۱۸۷۰، ۱۸۶۰، ۱۸۵۰، ۱۸۴۰، ۱۸۳۰، ۱۸۲۰ و ۱۸۱۰
قرن ۲۰	۱۹۳۰، ۱۹۴۰، ۱۹۵۰، ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰	۱۹۰۰، ۱۹۱۰، ۱۹۲۰، ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰
اوایل قرن ۲۱	۲۰۰۰	

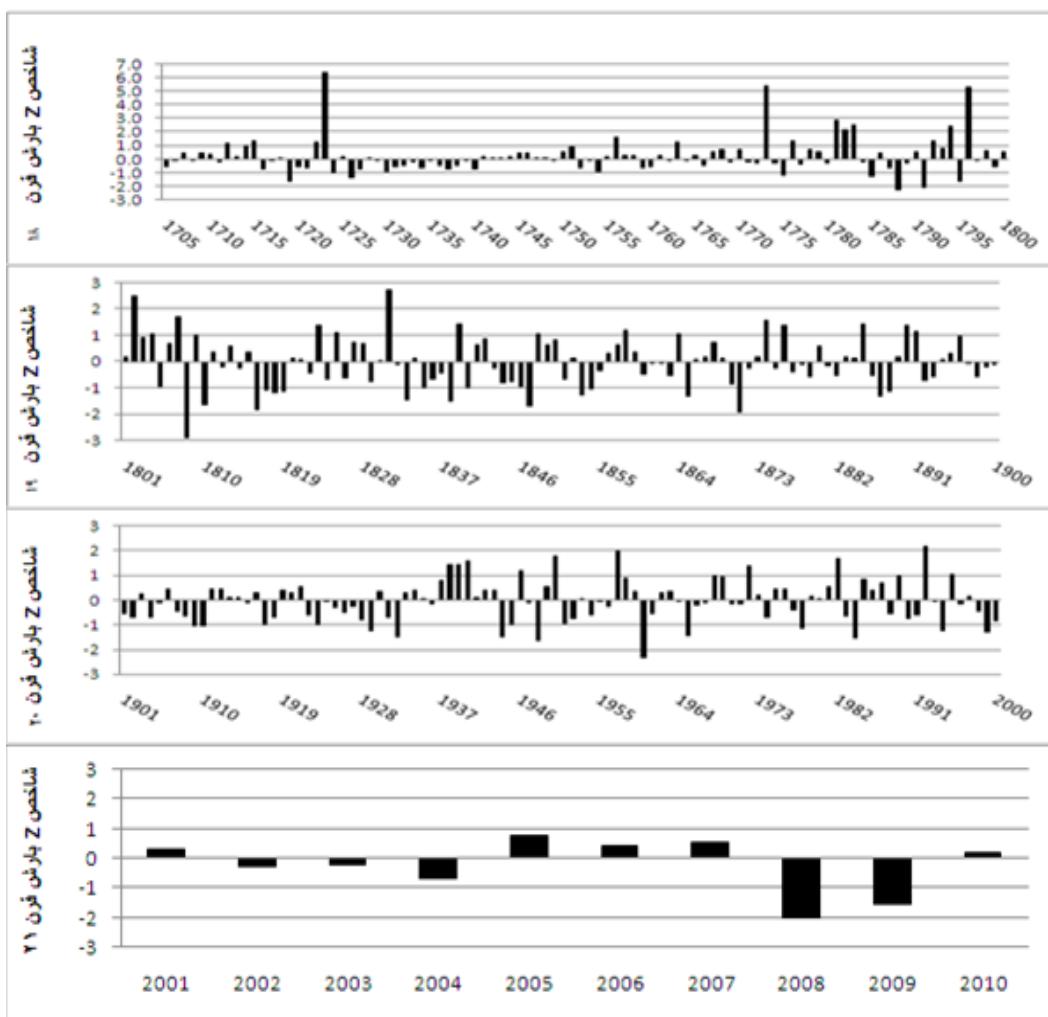
شکل، شماره‌ی ۸ بر اساس، شاخص، Z ترساله، و خشکسال‌ها دایرای منطقه‌ی سود مطالعه نشان، می‌دهد.

همان‌گونه که مشاهده می‌شود، بالاترین فراوانی ترسالی‌ها در قرن ۱۸ و بیشترین میزان خشکسالی‌ها در قرن ۲۰ با اختلاف اندک نسبت به قرن ۱۹ رخ داده است. همچنین در قرن ۱۹ خشکسالی‌ها از شدت بیشتری برخوردار بوده‌اند.

ترسالی‌های شدید در طول دوره‌ی بازسازی شامل سال‌های: ۱۷۲۳، ۱۷۵۶، ۱۷۷۳، ۱۷۸۱-۸۳، ۱۷۹۴، ۱۷۹۶، ۱۸۰۲، ۱۸۰۷، ۱۸۳۱، ۱۸۳۹، ۱۸۷۴، ۱۸۷۶، ۱۸۸۵، ۱۹۴۰، ۱۹۵۰، ۱۹۵۷، ۱۹۵۰، ۱۹۸۲ و ۱۹۹۲ است. همچنین خشکسالی‌های شدید در سال‌های: ۱۷۱۹، ۱۷۸۸، ۱۷۹۱، ۱۸۰۸، ۱۸۱۰، ۱۸۱۶، ۱۸۳۸، ۱۸۴۷، ۱۸۵۳، ۱۸۷۱، ۱۸۷۶، ۱۸۸۵، ۱۹۴۴، ۱۹۴۸ و ۱۹۸۴ خ داده است.

گفتی است که بالاترین میزان بارش طی دوره‌ی بازسازی شده، در سال ۱۷۷۳ رخ داده است که گمان می‌رود عامل عمدی وقوع آن، رخداد اقلیمی النینو در این سال است. همچنین کمترین میزان بارش، در سال ۱۸۰۸ به وجود یافته است. طول دوره‌ی خشکسالی‌های ضعیف تا بسیار شدید طی دوره‌ی بازسازی، کما بیش از دو ساله است. با این

حال، طولانی‌ترین دوره‌ی خشکسالی به مدت ۶ سال در دهه‌ی چهارم قرن ۱۸ رخ داده است. طول دوره‌ی ترسالی‌های رخ داده به طور عمده یک‌ساله است و طولانی‌ترین دوره‌ی ترسالی در قرن ۲۰ (۱۹۳۷-۴۰) به مدت ۴ سال به وقوع پیوسته است.

شکل ۸. نمایش ترسالی و خشکسالی‌ها، بر اساس شاخص Z داده‌های بارش بازسازی شده

بحث و نتیجه‌گیری

منحنی رویشی درختان بلوط مازودار در رویشگاه فریدارس، روند رویشی یکسانی دارند. طول گاهشناصی به دست آمده از این رویشگاه ۳۰۵ سال است. با بررسی روابط و همبستگی بین گاهشناصی به دست آمده از بارش ماهانه‌ی اکتبر-می، مشخص شد که در دوره‌ی زمانی اکتبر-می، بارش با رویش درختان در این رویشگاه همبستگی مثبتی دارد. بارش در ماههای پیش از رویش با ذخیره‌شدن در خاک و جذب آن با ریشه‌های درخت، در رویش سال بعد درختان مؤثر است. در

سال‌هایی که رخدادهای اقلیمی النینو به‌وقوع پیوسته‌اند، پهنانی حلقه‌های رویشی سالانه افزایش یافته و بر عکس در سال‌های لانینو، رویش درختان دچار تنفس شده و حلقه‌های نازک‌تری شکل گرفته است. نتایج بازسازی نشان می‌دهد که ترسالی‌های شدید در طول دوره‌ی بازسازی، شامل سال‌های: ۱۷۲۳، ۱۷۵۶، ۱۷۷۳، ۱۷۸۱-۸۳، ۱۷۹۴، ۱۷۹۶، ۱۸۰۲، ۱۸۰۷، ۱۸۳۹، ۱۸۴۷، ۱۸۴۸، ۱۸۵۰، ۱۸۵۷، ۱۸۶۰، ۱۸۶۴، ۱۸۷۱، ۱۸۷۴، ۱۸۷۶، ۱۸۸۵، ۱۸۸۹، ۱۸۹۰، ۱۸۹۲ و ۱۹۹۲ هستند.

همچنین خشکسالی‌های شدید در سال‌های: ۱۷۱۹، ۱۷۸۸، ۱۷۹۱، ۱۷۹۶، ۱۸۰۸، ۱۸۱۰، ۱۸۱۶، ۱۸۳۳، ۱۸۳۸، ۱۸۴۷، ۱۸۷۱، ۱۸۷۳، ۱۹۳۲، ۱۹۴۴، ۱۹۴۸، ۱۹۴۹، ۱۹۵۰-۹-۲۰۰۸ رخ داده‌اند. بالاترین میزان بارش طی دوره‌ی بازسازی شده، در سال ۱۷۷۳ رخ داده است که گمان می‌رود، وقوع رخداد اقلیمی النینو در این سال، نقش مهمی در افزایش بارش داشته است و کمترین میزان آن در سال ۱۸۰۸ به‌وقوع پیوسته است. وقوع دوره‌های خشکسالی در منطقه‌ی مورد مطالعه از نظم زمانی خاصی پیروی نمی‌کنند. طول دوره‌ی خشکسالی‌ها به‌طور معمول بیشتر از طول دوره ترسالی‌ها است. طولانی‌ترین دوره‌ی خشکسالی به‌مدت ۶ سال، در دهه‌ی چهارم قرن ۱۸ و طولانی‌ترین دوره‌ی ترسالی در قرن ۲۰ (۱۹۳۷-۴۰) به‌مدت ۴ سال روی داده است. طی سه قرن بازسازی شده، قرن ۱۸ مرتبط‌ترین شرایط را داشته است و قرن ۱۹ خشکسالی‌های شدیدتری را تجربه کرده است. دهه‌ی آخر قرن ۱۸ و دهه‌ی دوم قرن ۱۹ به‌ترتیب مرتبط‌ترین و خشک‌ترین دهه‌ها در طول دوره‌ی بازسازی در منطقه‌ی مورد مطالعه هستند. همچنین در اوخر قرن ۲۰ و اوایل قرن ۲۱ در دوره‌ی بازسازی شده، بارش به‌گونه‌ی چشمگیری کاهش یافته است.

تشکر و قدردانی

از جناب آفای مهندس پور رضا، سازمان منابع طبیعی کرمانشاه و همچنین از آزمایشگاه پالئوكلیماتولوژی دانشکده‌ی جغرافیای دانشگاه تهران و آزمایشگاه آناتومی چوب دانشکده‌ی منابع طبیعی دانشگاه تهران، مراتب تشکر و قدردانی خود را اعلام می‌داریم.

منابع

- Abotalebi, F., 2009, **Determination of Climatic Variations Using Stable Oxygen Isotope Analyses During the Pleistocen-Holocene, Bakhtegan Lake**, M.A. Dissertation, University of Shahid Beheshti, Tehran, Iran.
- Amir Chakhmaghi, N., Sohrabi, H., 2010, **Evaluation of Quercus Persica Tree Rings for Dendroclimatology**, The First Iranian Conference on Natural Resources Research, Snanadaj, Iran.
- Arsalani, M., 2012, **Reconstruction of Precipitation and Temperature Variations Using Oak Tree Rings in Central Zagros**, M.A. Dissertation, University of Tehran, Faculty of Geography, Tehran, Iran.
- Azizi, GH., 2000, **El Nino and Drought – wet Periods in the Climate of Iran**, Physical Geography Research Quarterly, No. 38, PP. 71-84.
- Azizi, GH., Roshani, M., 2008, **Study of Climate Change in Southern Coastal of Caspian**

- Sea Using Man- Kendal Method**, Physical Geography Research Quarterly, No. 64, PP. 13-28.
- Balapour, SH., Jalilvand, H., Raeini, M., Asadpour, H., 2010, **Relationship between Beech Tree Rings (*Fagus Orientalis*) with Some Climatic Variables in Darabkola Forest**, Watershed Management Research Journal Pajouhesh & Sazandegi, No. 88, PP. 1-10.
- Cook, E.R., 1985, **A Time Series Analysis Approach to Tree-ring Standardization**, Unpublished Ph.D. Dissertation, University of Arizona, Tucson, AZ, USA.
- Esper, J., Treydte, K., Gartner, H., Neuwirth, B., 2002, **A Tree ring Reconstruction of Climatic Extreme Years Since 1427 AD for Western Central Asia**, Palaeobotanist, No. 50, PP. 141-152.
- Frits, H. C., 1976, **Tree-rings and Climate**, Academic Press, London, UK.
- Garcia- Suarez, A.M., Butler, C.J., Bailli, M.G.L., 2009, **Climate Signal in Tree-ring Chronologies in Temperature Climate: A Multi-species Approach**, Dendrochronologia, No. 27, PP. 183-198.
- Gervais, B. R., 2006, **A Three-century Record of Precipitation and Blue Oak Recruitment from the Tehachapi Mountains, Southern California, USA**, Dendrochronologia, No. 24, PP. 29-37.
- Jalilpour, B., Aliahmad, S., Shirvany, A., Khoshnevis, M., 2004. **The Pollution Effect of Persian Gulf War on the Physiological Reaction of Oak Growth (*Quercus Brantii Var. Persica*) in South Western of Iran**, the 4th International Iran and Russia Conference, Agriculture and Natural Resources, Shahrekord, Iran.
- Kaenel, M., Schweingruber, F.H., 2001, **Multilingual Glossary of Dendrochronology**, Translated by: D. Parsapajouh, H. R. Taghiyari., M, Faezipour., Tehran University Press.
- Karamzadeh, S., Pourbabai, H., Torkaman, J., 2010, **Dendroclimatology of Quercus Inferatoria in Saravan Region, Gilan**, Iranian Journal of Forest and Poplar Research, Vol. 19, No. 1, PP. 15-26.
- Khoshakhlagh, F., 1998, **Enso and Its Effects on Rainfall of Iran**, Physical Geography Research Quarterly, No. 51, PP. 121-139.
- Koçse, N., Akkemik, U., Nüzhet, D.H., Ozeren, M.S., 2011, **Tree-ring Reconstructions of May–June Precipitation for Western Anatolia**, Quaternary Research, Vol. 75, No. 3, PP. 438-450.
- Liu, J., Yang, B., Chun Q., 2010, **Tree-ring Based Annual Precipitation Reconstruction Since AD 1480 in South Central Tibet**, Quaternary International, No. xxx, PP. 1-7.
- Liu, Y., Bao, G., Song, H.M., Cai, Q.F., Sun, J.Y., 2009, **Precipitation Reconstruction from Hailar Pine Tree Rings in the Hailar Region, Inner, Mongoloia, China Back to 1865 AD**, Palaeo, No. 282, PP. 81-87.
- Najafi, F., Pourtahmasi, K., Karimi, A., 2010, **Dendroclimatology Investigation of Quercus Inferatoria in the West of Iran**, The First Iranian Conference on Natural Resources Research, Sanandaj, Iran.
- Noorollahi, D., 2010, **Determination of Climatic Variations Using Oxygen Isotope Analysis of Marine Sediments During the Late Pleistocene-holocene, Bakhtegan Lake**, M.A. Dissertation, University of Shahid Beheshti, Tehran, Iran.

- Poursartip, L., 2009, **Comparison between the Radial Growth of Juniperus Polycarpos) and Oak (Quercus Macranthera) Trees in Two Side of the Alborz Mountains in Chahrbagh Region of Gorgan**, M.Sc. Dissertation, University College of Agriculture and Natural Recourses University of Tehran, Iran.
- Pourtahmasi, K., Parsapajouh, D., Mohajer, M.M. and Ali-Ahmad-Korouri, S., 2008, **Evaluation of Juniper Trees (Juniperus Polycarpos C. Koch) Radial Growth in Three Sites Of Iran by Using Dendrochronology**, Iranian Journal of Forest and Poplar Research, Vol. 2, No. 16, PP. 327-342.
- Ramazani Gourabi, B., Shirzad, F., 2009, **Investigation of Drought Effect on Radial Growth of Spruces Trees in Saomehsara County, Gilan**, Physical Geography Research Quarterly, No. 67, PP. 107-117.
- Schweingruber, F.H., 1988, **Tree-rings: Basics and Applications of Dendrochronology**, Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, Netherlands.
- Touchan, R., Akkemik, U., Hughes, M.K., Erkan, N., 2007, **May - June Precipitation Reconstruction of Southwestern Anatolia, Turkey During the Last 900 Years from Tree Rings**, Quaternary Research, No. 68, PP. 196-202.
- Touchan, R., Meko, D.M., Aloui, A., 2008, **Precipitation Reconstruction for Northwestern Tunisia from Tree Rings**, Journal of Arid Environments, No. 72, PP. 1887-1896.
- Wilson, R.J.S., Luckman, B., Esper, H., 2005, **A 500 Year Dendroclimatic Reconstruction of Spring-Summer Precipitation from the Lower Bavarian Forest Region, Germany**, International Journal of Climatology, No. 25, PP. 611-630.
- WWW.noaa.gov.
- Yueh-Hsin, L., Blanco, J. A., Seely, B., Welham, C., Kimmins, J. P., 2010, **Relationships between Climate and Tree Radial Growth in Interior British Columbia, Canada**, Forest Ecology and Management, No. 259, PP. 32-942.

Reconstruction of October-May Precipitation Variations Based on Tree Rings in Kermanshah City over the 1705-2010 Periods

Azizi GH.

Associate Prof., Faculty of Geography, University of Tehran

Arsalani M.*

MA. Student of Climatology, Faculty of Geography, University of Tehran

Yamani M.

Associate Prof., Faculty of Geography, University of Tehran

Received: 26/11/2011 Accepted: 04/04/2012

Extended Abstract

Introduction

Long-term high-resolution climate proxies are essential for understanding climate variability in the region, where few long-term climate records are available. Due to cyclic variations of climate, long term climatic data for understanding of its fluctuations is necessary. One of the major problems of climatic studies in Iran is unavailability of longer useful instrumental data. Trees added annually a ring to their past annual rings in moderate climate. Annual tree rings can provide important information on long-term climate fluctuations. Trees are widespread and silent witnesses of climatic changes during their long life span which record them in their growth ring width and structure. Since annual tree rings are usually distinguishable in woody species grown in cold and temperate ecosystems, they can be used to reconstruct the past climate of different regions with annual or seasonal resolution. This paper presents a reconstruction of October-May precipitation variations in Kermanshah province using *Quercus Infectoria* tree rings over the last 305 (1705-2010) years.

Methodology

In this study 20 cores from 10 *Quercus Infectoria* Olive were extracted at breast height with an increment borer in Faryadras site. The cores were mounted on sample holders and after air drying, the surface of a core was prepared with razor blades and the surface contrast was enhanced with chalk. Ring widths were measured with a LINTAB5 measuring system with a resolution of 0.01 mm and all cores were cross-dated by statistical tests (sign-test and t-test) using the software package TSAP-Win. The raw ring-width series were standardized to remove biological growth trends as well as other low-frequency variations due to stand dynamics with the ARSTAN program. The residual chronology (RC) was selected to calibrate the ring-width-climate relationships. Mean monthly precipitation from prior October to current May was

*E-mail: arsalan_mohsen@yahoo.com

Tel: 09163972304

provided by Kermanshah meteorological station (1951-2010) near to our sampling site. Based on a linear regression model, we reconstructed October–May precipitation for the region over the last 300 (1705-2010) years.

Results and Discussion

All *Quercus Infectoria* trees have a similar growth trend in Faryadras site. Similar growth patterns among the trees indicate that they are influenced by common environmental forcing factors. The length of the residual chronology is 305 (1705 – 2010) years. In fact this is the longest chronology for the west of Iran so far. Tree-ring widths positively respond to each month's precipitation from previous October to current May. Positive correlation between the residual chronology and previous October- March precipitation shows that monthly precipitation in this period has an important role for growing of tree rings in the next year. Correlation analysis between chronology and previous October to current May precipitation shows that the highest correlation is given to prior March and current May precipitation ($p < 0.001$). In addition, ring widths are significantly related to the total precipitation of October-May ($p < 0.001$). El Niño events have positive effect on tree-ring widths and La Niña events have negative effect on tree-ring widths. The results show that severe wet years coincided with historical El Niño events. Our reconstruction showed that last decade of 18th century and second decade of 19th century are the wettest and driest decades respectively. Wet periods occurred in 1710s, 1740s- 1890s, 1800s, 1820s, 1850s, 1890s, 1930s, 1950s, 1970s and 1980s. Dry decades occurred in 1720s, 1730s, 1810s, 1830s, 1840s, 1860s- 1880s, 1900s- 1920s, 1940s, 1960s, 1990s and 2000s.

Conclusion

We extracted 20 cores from 10 *Quercus Infectoria* trees in Faryadras site, Kermanshah. Precipitation is the major factor affecting the radial growth of *Quercus Infectoria* trees in the site. After investigation of correlation coefficients between the residual chronology and climatic data from Kermanshah meteorological station during the period 1951-2010, a linear model was used to reconstruct October-May precipitation. The results show that precipitation from prior October to current May has positive effect on tree ring widths. Severe wet years coincided with historical El Niño events and many of sever dry years controls by La Niña events. The results indicate that there is a great potential to extend the tree-ring series in length in the study area, which could provide high resolution paleoclimatic records that span the last several centuries.

Keywords: Dendroclimatology, Chronology, October-May Precipitation, Tree-rings, *Quercus Infectoria*.